

alloy**entertainment**

Produced by Alloy Entertainment, LLC

Copyright © 2021 Emiko Jean

Toate drepturile rezervate

Publicată în SUA de Flatiron Books, www.flatironbooks.com

Ediție publicată prin înțelegere cu Rights People, London

Această carte este o lucrare de ficțiune. Toate personajele, organizațiile și evenimentele descrise în acest roman sunt fie rezultatul imaginației autoarei, fie sunt folosite cu titlu fictiv.

Editura Litera

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Tokyo pentru totdeauna

Emiko Jean

Copyright © 2021 Grup Media Litera

pentru ediția în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Delia Zahareanu

Copertă: Andreea Apostol

Tehnoredactare și prepress: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Jean, Emiko

Tokyo pentru totdeauna / Emiko Jean ;

trad. din lb. engleză de Diana Dorobanțu. - București : Litera, 2021

ISBN 978-606-33-7557-6

I. Dorobanțu, Diana (trad.)

821.111

TOKYO PENTRU TOTDEAUNA

EMIKO JEAN

Traducere din limba engleză de
Diana Dorobanțu

LITERA

București

FAMILIA

IMPERIALĂ*

Împăratul Chowa**

Împărăteasa Aimi**

Împăratul
(Takehito)

Tenno Heika,
Suveranul divin

Împărăteasa
(Chika)

femeie din popor

Prințul
moștenitor
Toshihito

(Makotomomyia,
„Mak“)

primul în ordinea succesiunii
la tron, „George Clooney“ al
Japoniei***

Prințul
Nobuhito

al doilea în ordinea
succesiunii la tron,
„Prințul ghinionist“

Prințesa
Midori

femeie din popor,
o fostă actriță
faimoasă
de telenovele

Prințesa
Izumi
(Izzy),

din California,
„Fiuturile răătăcit“

Prințesa
Noriko

„Gemelele Strălucitoare“

Prințesa
Akik

Prințesa
Kuniko**

A abdicat, lăsându-și
toată averea partenerului
său de tenis, Sei

Prințesa
Tamako

Prințul
Yukihito

al treilea
în ordinea
succesiunii
la tron

Prințesa
Yumiko

A părăsit familia
regală, s-a
căsătorit cu
un om de rând
și nu-și mai
încapă în piele
de fericire

Prințesa
Asako

Femeie din
popor, are
o reședință
secretă pentru
pisicile ei

Prințul
Yasuhito

Al patrulea
în ordinea
succesiunii la
tron, doarme
cu un ursuleț de
pluș

Prințesa
Sachiko

Logodită cu un
om de rând

Prințul
Masahito

Nu mai contează
ordinea suc-
cesiunii la tron
din acest punct
încolo, insistă ca
în camera lui să
se facă de trei ori
pe zi curat

Prințul
Yoshihito

Își petrece cea
mai mare parte
a timpului în
cartierul
„rău famat“
din Tokyo

* Genealogie neoficială, adnotată

** decedat

*** înainte de căsătoria cu Amal și nașterea gemenilor

GAZETA MONDENĂ DE TOKYO

Fluturelui răătăcit i se retează aripile

4 aprilie 2021

O aură de eleganță atemporală a învăluit nunta prim-ministrului Adachi cu Haya Tajima, moștenitoarea unui imperiu de armatori, eveniment care a avut loc la luxosul hotel New Otani. Deși este al doilea mariaj al premierului (prima lui soție a murit acum câțiva ani), nu s-a făcut nicio economie. Bărbații au purtat fracuri. Femeile s-au înveșmântat în mătăsuri. Șampania Dom Pérignon s-a revărsat din pahare. Lebede albe și negre, aduse din Australia, au plutit pe iazurile din grădină. Oaspeții au alcătuit un adevărat tablou al înaltei societăți japoneze, participând inclusiv familia imperială. Însuși Alteța Sa Imperială, Prințul Moștenitor Toshihito, a fost prezent, în ciuda dezacordurilor pe care le are cu premierul.

Dar nu conflictul și, la drept vorbind, nici măcar mirii nu au fost în centrul atenției. Toate privirile s-au îndreptat asupra noii prințese, Alteța Sa Imperială, Prințesa Izumi, cunoscută și sub numele de Fluturile rătăcit. Nunta a reprezentat debutul ei oficial în societatea japoneză. Va zbura – sau va cădea?

Prințesa Izumi a purtat o rochie de mătase de culoarea jadului și perle Mikimoto, provenite din tezaurul imperial și dăruite chiar de împărăteasă. Presa nu a avut acces la festivități, dar potrivit tuturor relatărilor, totul a decurs perfect.

Și-atunci, oare de ce a fost văzut Fluturile rătăcit imbarcându-se într-un tren cu destinația Kyoto în această dimineață? Agenția Imperială insistă că era vorba despre o excursie deja planificată în provincie. Dar știm prea bine că vila imperială de la Kyoto este locul în care membrii familiei regale merg să ispășească diverse gafe. Anul trecut, Alteța Sa Imperială, Prințul Yoshihito, a a petrecut acolo o perioadă pentru a-și reveni în urma unei călătorii clandestine în Suedia.

Se pare că aripile fluturului au fost tăiate. Oare ce ar fi putut să facă Prințesa Izumi pentru a justifica plecarea de pe domeniul imperial din Tokyo? Nimeni nu are niciun indiciu. Dar cert e că cineva are probleme...

1

E o datorie sacră a celor mai buni prieteni să te convingă să faci lucruri pe care nu ar trebui să le faci.

– Nu-l vei termina niciodată. Ai încercat. Chiar ai încercat, spune Noora, cea mai bună prietenă menționată mai sus. Ai avut o tentativă.

Tentativa consta într-o încercare de cinci minute de a scrie un eseu pe tema dezvoltării personale în *Huckleberry Finn*. Noora ar trebui să mă ajute. Am chemat-o pentru sprijin moral.

– Mai bine renunțăm și mergem mai departe.

Ea se prăbușește pe pat, cu mâinile la ochi – definiția la propriu a unui leșin.

Câtă dramă!

Argumentul ei este convingător. Am avut patru săptămâni să lucrez la material. Astăzi este luni. Termenul este marți. Nu știu destulă matematică să aproximez care sunt șansele de a termina la timp, dar pun pariu că sunt foarte mici. Salut, consecințe ale propriilor mele acțiuni! Ne întâlnim din nou, vechile mele prietene!

Noora își înalță capul de pe pernă.

– Doamne, câinele tău pute!

Îl strâng pe Tamagotchi la piept.

– Nu e vina lui.

Terrierul meu metis are o afecțiune glandulară rară care nu poate fi vindecată și pentru care nu există tratament. De asemenea, are o față atât de urâtă, încât e de-a dreptul drăguță, precum și un fetiș scârbos pentru propriile labă. Își suge degetele de la picioare.

Sunt destul de sigură că eu m-am născut ca să iubesc acest exemplar canin.

– Nu pot renunța la temă. Îmi trebuie să termin cursul, zic, spre surprinderea mea.

Rareori sunt vocea rațiunii. Mărturisire: nu există o voce a rațiunii în prietenia noastră. Conversațiile decurg, de obicei, cam așa:

Noora: *sugerez o idee proastă*

Eu: *ezit*

Noora: *față dezamăgită*

Eu: *vin cu o idee și mai proastă*

Noora: *față încântată*

Practic, ea instigă, iar eu măresc miza. În ceea ce mă privește, pentru mine, ea e echivalentul lui Timberlake¹ pentru Biel, Edward² pentru Bella, Pauly D³ pentru Jersey Shore. Cea mai bună prietenă a mea cu tupeu. Pe principiul: te bagi sau mori. E la fel din clasa a doua, când culoarea pielii noastre ne-a adus laolaltă – o nuanță mai închisă decât a copiilor albi din Mount Shasta – și o incapacitate comună de a urma cele mai simple instrucțiuni. *Să desenăm o floare? Pfff.* Nu mai bine facem un întreg peisaj oceanic cu stele de mare în rol de infractori și cu un delfin

¹ Justin Timberlake (n. 1981) – cântăreț faimos, compozitor și producător de muzică din SUA, căsătorit cu actrița americană Jessica Biel. (n.r.)

² Edward Cullen – personaj principal din seria de cărți și filme *Amurg* (*Twilight*). Edward, care este vampir, trăiește o mare poveste de dragoste împreună cu Isabella, „Bella” Swan, personajul principal feminin al seriei. (n.r.)

³ Pauly D (n. 1980) – DJ și prezentator american de televiziune. Este cunoscut pentru participarea sa în reality show-ul MTV *Jersey Shore*, care l-a consacrat. (n.r.)

detectiv care fentează regulile? Împreună, suntem jumătate din Gașca Asiatică de Fete – GAF, pe scurt. Nu vă gândiți la crima organizată, ci mai degrabă la *Golden Girls*¹. Hansani și Glory sunt celelalte două membre. Cotizațiile sunt stricte și plătite în onoare strămoșilor asiatici. Semnificație: suntem panasiatice. Într-un oraș în care trăiesc împreună persoane de toate culorile, nu-ți poți permite să discriminezi pe cineva. Noora mă măsoară din priviri.

– Este timpul să renunți. Obişnuiește-te cu ideea. Treci peste. Acceptă-ți eșecul. Hai să mergem la magazin. Mă întreb dacă tipul acela drăguț mai lucrează la casă. Îți aduci aminte când s-a zăpăcit Glory și a comandat înghețată cu unt de arahide și ciocolată, în formă de penis? Hai, Zoom Zoom, se gudură ea.

– Mi-aș fi dorit ca tu să n-o fi auzit niciodată pe mama spunându-mi așa.

Mă schimb, iar Tamagotchi îmi sare din brațe. Nu este niciun secret: eu îl iubesc mai mult decât mă iubește el. Se învâрте în cerc și se așază, cu nasul în fund. Așa. De. Drăguț.

Noora ridică din umeri.

– Și totuși am auzit-o și este super. Acum nu pot să nu-ți spun așa.

– Prefer Izzy.

– Preferi Izumi, răspunde ea.

Corect. Dar, până în clasa a treia, auzisem cele trei silabe suficient de schimonosite pentru a-mi dori să-mi simplific numele. Este mai ușor așa.

¹ Serial american de comedie foarte popular, difuzat în anii 1980-1990 la televiziune în Statele Unite ale Americii. Principalele eroine sunt patru femei ajunse la vârsta pensionării, care decid să locuiască împreună, trecând prin tot felul de aventuri amuzante. Serialul s-a bucurat de un răsunător succes de public și a dobândit un statut clasic, fiind și astăzi urmărit de milioane de oameni din întreaga lume. (n.r.)

– Dacă alții pot învăța klingoniana, pot învăța și să-ți pronunțe numele.

Nu puteam spune că nu are dreptate.

– Așa este, recunosc.

Prietena mea joacă darabana cu degetele pe burtă, semn clar de plictiseală. Se ridică și zâmbetul ei seamănă cu al unei pisici – misterios și îngâmfat. Un alt motiv pentru care sunt iubitoare de câini. Niciodată să nu ai încredere într-o pisică, îți va mânca fața după ce mori. (Nu am nicio dovadă în acest sens. Doar un instinct visceral.)

– Nu mai mergem la niciun magazin, atunci. Mă simt palidă și neatractivă.

Acum rânjesc. Am mai trecut prin asta. Imediat încep să-i cânt în strună.

– Poate că ar trebui să ne refacem machiajul și să încercăm din nou?

Întotdeauna vin cu sugestia asta de foarte mare ajutor. Tamagotchi își înalță urechile.

Noora dă din cap cu înțelepciune.

– Miștile strălucite gândesc la fel.

Îmi mai aruncă un zâmbet și iese pe ușă îndreptându-se către baia principală a mamei, cunoscută și sub numele de Rodeo Drive¹-ul produselor cosmetice. Este greu să nu te gândești la ce se află pe dulapul ciobit, din vinil, și să *nu* salivezi – casete strălucitoare Chanel cu farduri pentru pleoape, mască pentru somn cu caviar La Prairie, creion dermatograf Yves Saint Laurent Couture. Oh, și ce-ai zice și de produsele coreene de îngrijire a pielii? Da, vă rog. Fiecare răsfăț decadent este o promisiune

¹ Bulevard celebru din Beverly Hills, California, SUA, faimos pentru magazinele sale de lux și pentru cumpărături. (n.r.)

pentru un o zi de mâine mai bună. De exemplu, lucrurile stau foarte prost acum, dar cred că această pudră bronzantă Golden Goddess va schimba totul. Ironia face ca produsele scumpe de machiaj să fie exact opusul caracterului practic al mamei. Conduce un Prius, a ajuns la nivelul următor de reciclare (uneori cred că a făcut un copil doar ca să o ajute să amestece în lada de compost) și își refolosește dresurile. Au rămas resturi de săpun? Îndesate în vârful unor dresuri vechi, vor scoate ultima picătură de spumă din ele. Când remarc această ipocrizie în fața ei, mama rămâne total indiferentă.

– Nu contează, spune ea. Toate fac parte din mistica mea feminină.

Nu o contrazic. Noi, doamnele, suntem complexe. În esență, gloss-urile și dermatografele sunt plăcerile vinovate ale mamei. În același fel în care e plăcerea Noorei și a mea să ne pictăm pe față în timp ce mama predă la colegiul de stat local.

O găsesc pe Noora dându-și cu luciul de buze Dior și aruncând o privire printre jaluzele.

– Jones este din nou la tine în curte.

Trec peste covor și mă alătur Noorei să mă uit pe fereastră. Da, el este. Vecinul nostru de alături poartă o pălărie de soare roz turtită, un tricou alb, papuci Crocs galbeni și un sarong¹ atât de colorat, încât este de-a dreptul jignitor – adică, cine a putut crea un lucru atât de oribil? Cară două borcane cu lichid închis la culoare și le așază pe veranda noastră din spate. Probabil kombucha². Minunea cu barbă este drăguț cu mama, își prepară singur ceaiul, crește albine, iar pe tricoul lui preferat scrie *Dragostea nu ține cont*

¹ Țesătură tradițională din Asia de Sud-Est, imprimată cu diferite modele sau în culori vii care se poartă legată în jurul corpului. (n.r.)

² O băutură produsă prin fermentarea ceaiului dulce prin intermediul unei culturi de drojdie și bacterii. (n.r.)

de culoare. Ceea ce, desigur, este o minciună. Iubirea ține cont cu siguranță de culoare. Un exemplu: când mi-am adunat curajul să-i spun celui de care eram îndrăgostită în clasa a șaptea că îmi plăcea, mi-a răspuns: „Îmi pare rău, pur și simplu nu mi se par atractive gagicile asiatice.” De atunci, viața mea amoroasă a urmat aceeași cale blestemată. Ultima mea relație s-a încheiat cu un dezastru. Numele lui era Forest și m-a înșelat când ne aflam la bal. Ne-am despărțit de comun acord. Mă frec într-o parte unde simt brusc o durere ascuțită – probabil crampe, cu siguranță nu amintirile. E cam dubios cum îi aduce el mereu lucruri mamei tale. Ca și când o pisică sălbatică ar lăsa șoareci morți la tine pe verandă.

Noora pune capacul luciului de buze și își lipește buzele să-l întindă. Nuanța aceea de roșu-intens se potrivește cu personalitatea ei. „Subtil” nu e un cuvânt care să facă parte din vocabularul ei.

Îmi încrucieș brațele.

– Acum două săptămâni i-a adus o carte cu flori presate.

Mama este profesoară de biologie, dar botanica este adevărata ei pasiune. Jones își compensează lipsurile legate de modă prin tehnicile de seducție. Trebuie să recunosc.

Noora pleacă de lângă fereastră și aruncă luciul de buze pe cuvertura mamei de la piața de vechituri. Mama este o fană al lucrurilor vechi.

– Asta este cartea pe care i-a făcut-o el? *Orhidee rare din America de Nord?*

Acum umblă printre lucrurile de pe noptiera mamei. Mereu își vâră nasul peste tot.

– Nu, spun. Asta e alta.

Nu i-am acordat niciodată prea multă atenție cărții ăleia. Din cauză că e cu orhidee rare și chestii de-astea.

Noora o deschide.

– U-hu, Scooby Doo! Ce-i asta?

Arată spre textul de pe prima pagină și începe să citească.

– Draga mea Hanako...

Îmi ia un moment să înregistrez. *Draga mea? Hanako?* Mă reped smulgându-i cartea din mâini.

– Apucă-tot, bombăne ea, sprijinindu-și bărbia pe umărul meu. Scrisul de mână este îngrijit, dar înclinat, aproape estompat.

Draga mea Hanako,

Te rog să dai voie acestor cuvinte să spună ceea ce nu pot exprima eu prin viu grai:

Mi-aș dori să fiu aproape

De tine ca fusta umedă a

Unei fete din reclama pentru sare¹ de corpul ei. Mă gândesc la tine mereu.

— *Yamabe no Akahito*

Al tău,

Makoto „Mak”

2003

Noora fluieră încet.

– Presupun că Jones nu este unicul admirator nu chiar atât de secret.

Mă așez pe pat.

¹ Principalul simbol vizual al brandului american de sare Morton, fata cu rochie de un galben-strălucitor, umbrelă supradimensionată și recipientul cu sare de masă este o prezență iconică în magazinele alimentare americane. Tânăra este reprezentată plimbându-se prin ploaie cu o umbrelă deschisă și împrăștiind sare de masă în spatele ei dintr-un recipient cilindric. Imaginea este unul dintre cele mai cunoscute zece simboluri din Statele Unite. (n.t.)

– Mama nu a vorbit niciodată despre acest Makoto.

Nu prea mi-e clar ce simt în legătură cu subiectul. Este ciudat să te gândești la viața părintelui tău înainte de a te fi născut. Numiți-mă narcisistă dacă vreți, dar este dreptul sacru al unui adolescent să creadă că totul a început odată cu nașterea sa. De exemplu: *Izzy este aici acum. Pământule, poți începe să te rotești*. Nu știu, poate că este un lucru specific copiilor singuri la părinți. Sau poate mama m-a iubit atât de mult, încât a făcut să pară așa.

– Încă râșnesc ideea în gând când Noora îmi spune concentrată:

– Așa deci. Tu te-ai născut în 2003.

– Mda.

Înghit cu greu, holbându-mă la foaie. Gândurile noastre se îndreptă către aceeași direcție improbabilă, dar intuitiv corectă. Mama mi-a spus că a rămas însărcinată cu mine în ultimul ei an de colegiu. Părinții mei erau în aceeași clasă, în ultimul an. Harvard, 2003. Tata era și el student, venit în vizită din Japonia. O aventură de o noapte. *Dar nu o greșeală*, a insistat ea mereu. *Nu o greșeală*.

Mă uit fix la nume. *Makoto. Mak*. Care sunt șansele ca mama să fi avut două relații separate cu doi japonezi diferiți în anul în care m-am născut eu? Mă uit la Noora.

– El ar putea fi tatăl meu.

Să o spun cu voce tare sună ciudat, greu. Tabu.

Discuția despre tata a fost întotdeauna un fel de notă de subsol. *Izzy a fost concepută în 2003 de Hanako Tanaka și un bărbat japonez necunoscut*. Nu cunoașterea originilor mele mă face să mă simt prost. Sunt o fică a secolului douăzeci și unu; în niciun caz nu mi-ar fi rușine de libertatea sexuală a mamei. Îi respect deciziile, deși cuvântul *mamă* și cuvântul *sex* laolaltă mă fac să vreau să incendiez tot soiul de chestii.

Nu faptul că *nu știu* mă face să sufăr. Ci să merg pe stradă, să studiez oamenii și să mă întreb: „Tu ești tatăl meu? Oare știi despre mine ceva ce eu nu știu?”

Noora se uită la mine.

– Cunosc privirea asta. Îți faci speranțe.

Strâng cartea la piept. Uneori este greu să nu fiu geloasă pe prietena mea cea mai bună. Are atât de multe în comparație cu mine: doi părinți și o familie enormă. Am fost de Ziua Recunoștinței la ea acasă. Parcă eram într-un tablou de Norman Rockwell¹, cu excepția unui unchi pilit, a faptului că se vorbește farsi² în jur, a sosului de rodie, și a tartelilor din curmale în loc de plăcintă cu mere. Ea știe exact de unde vine, cine este, ce reprezintă.

– Serios, spun în cele din urmă.

Noora se așază și mă înghiontește.

– Serios? Ar putea fi tatăl tău. Ar putea să nu fie tatăl tău. Nu trebuie să tragi nicio concluzie.

Prea târziu.

În copilărie, m-am gândit mult la tata. Uneori, îmi imaginam că era stomatolog sau astronaut – și totuși o dată, deși nu o să recunosc niciodată cu voce tare, mi-aș fi dorit să fie alb. De fapt, mi-aș fi dorit ca ambii mei părinți să fie albi. Albul era frumos. Albul era culoarea păpușilor mele, a modelelor și a familiilor pe care le vedeam la televizor. Ca și prescurtarea numelui meu, o culoare mai palidă a pielii și o formă de ochi mai rotundă mi-ar fi făcut viața mult mai ușoară, iar lumea, mult mai accesibilă.

Privesc foaia.

¹ Pictor și ilustrator american. Lucrările lui se bucură de o mare popularitate în Statele Unite, fiind considerate o oglindă a culturii americane. (n.r.)

² Limba persană, vorbită în Iran și în unele teritorii din zona Golfului Persic și a Asiei Centrale. (n.r.)